

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt - kr.
Fél évre . . .	1 - 50 -
Negyedévre . . .	80 -
Egyes szám ára . . .	10 -

VÁCZ.

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr.
Félévre . . .	1 - 80 -
Negyedévre . . .	1 - -
Egyes szám . . .	10 -

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 használt poét körülöt 6 kr. többszöri vagy terje- || Nyilt térben való közlemények után három hasznos sorért 15 krajczár
delmes hirdetésnek árbejövődés adatok. szánittatik.

Az előfizetési pénznek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vácza” szerkesztőségéhez fő ut 81. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.**ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS**

VÁCZ

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETILAP

1871-ik évi folyamára.

Lapunk a közeledő új évben második évfolyamban futandja meg pályáját.

Azt minden esetre megmutatta, hogy nem hiányzik **a munkára szükséges erő, szorgalom, akarat és kitartás** azon czél elérhetésére, melyet zászlajára kitűzött.

Az alig mult időre, és ezen idő alatt kivított társadalmi siker és eredményekre önhittség nélkül visszatekintve, teljes bizalommal tesszük le lapunk sorsát a váczi és vácvidéki érdekeket szívén hordó közönség kezébe, meglévén győződve, hogy ha egyebért nem is, **de a társadalmi téren taunsított munkálkodásunkért pártolását nem fogja megtagadni.**

Már az első évfolyamban beállott szerkesztéségi változás arra kényszerít, bár ezt a változás megtörténténél teljesítettük, — hogy színt valljunk.

Kijelentjük tehát ismételve, hogy e lap megindításakor kiadott programmtól **semmi körülmények közt eltávozni nem fogunk.**

Mint hogy pedig a letolyt idő alatt szerzett tapasztalatunk arról győzött meg: hogy a kitzított czélokak csak úgy érjük el, ha mindenek előtt társadalmi viszonyainkat emeljük, vagy legalább ezen emelést minden rendelkezésünk alatt levő erővel megkísértjük; — legfőbb czélunk tehát **ezt oly helyzetbe hozni, és erre minden erővel odahatni, hogy így egyesült erővel nemesnél nemesebb, hasznosnál hasznosabb eredményeket felmutatva, Vácot, közönségünk összműködése mellett, hazánk egyik minta városává emelhesstik.**

Nagy szavak ezek, **az igaz**, de hogy nem lehetlen kivétel, főleg ha közönségünk velünk egyakaraton van, **ez is igaz**; mind ezzel csak azt óhajtuk kifejezni, **hogy lapunk e város jövőjeért létezik.**

Mint hogy pedig városunk jövője vidékünk érdekeit is közelről érdeklü, lapunk szük körét nem tekintve, tért veszünk és adunk Vác vidékét velünk együtt érdeklü minden közleményekre; — **s a vidéket ekkép képviselve, lapunkat vidéki érdekü lappá is emeljük.**

„Vácza”-lap

szerkesztősége.

Urak és hölgyek!

A remény, melynek magvait elvetették, a legneembesebb talajban, a szíven, nem csak hogy esztr, gyököt nem ver, de a dús tőp anyag, a gondos ápolás alatt már elegendő is meglehetősen sűrű fává nő, melynek, hogy gyümölcsei még talán a neccár mámos ízét is felhaladják; vagy kétéltűkkel. — Kell-e erre nagyobbold, lényesebb biztosított, mint azon valódi lényűgő buzgalom, melyet a tárgy körül napokonként kifejteni látnak, azon felelt érdekeltség, mely láns igazolomban tartja a kedvelőket; az a vétkelődés, mely tehetségét hódolólag áldozza a művészet oltárára?

Nem minden meghatótsággal nélkül jegezzük fel ezen percket, s bár az eszme testeseleg majdnem megvalósult tény; még is gyengéségünk egyiké, mely az ifjú s az agy felett egyaránt gyakorolja hatalmát, a kívánságot, alig tudjuk magunkba legyőzni.

A műkedvelői előadások - s különösen a színi jelenetekről rövid elemfuttatás akarárn é lapok t. olvasóinak adni, a tanári komoly hangot kerülve, nem is tanácsadól lépve fel, hanem mint a művészet barátja akarunk pár szót kockáztatni.

Másoknak valamit előszóval elmondani, vagy érzelmeiket költőileg kifejezni: természetes következménye a beszédnek; de másokat utánozni, másoknak szíve- és észjárását követve, mintegy az ő saját nyelvükön szólni: ez a művészet, az alkotó szellem-erő dolga.

Ez az ember természetes ösztöne, s ama vagyban keresendő, mely szerint a mulat, vagy távolított, a

maga életre valósgában megjeleníteni szeretjük, mi már a gyermekbajszól és tett utánzásti törekvésében jelö magat.

A színi jelenésekben nem elbeszélünk valamit a személyről, hanem maga a személy lép itt a maga egész valósgában szem elé, és pedig nem azért, hogy családosi idézzen elő, hanem utánzólag hogy oktasson.

Ámbar csak a valódi művészek állhat szabad választású elővenni mind azt, minek színröhozáásával érdeket kelteni s élvezetet nyujtani remélhet; — mégis, midőn műkedvelői előadásokról szólnuk, nem akarjuk a babért egyetűl a művészetek juttatni; mert míg őt hivatása biztosan vezeti ezfajta felé: addig egy dilettante talán nagy áldozatokat, nem ritkán költsémeinek emulását is teszi szükségessé, hogy neves szenvedélyt, melyet nem hiú ábránd, nem pöffeszköli önérdék, de a művészet imádása költött fel kelében, kiélgíthesse. — Mily nagy a művészet hatalma, ez nem csak a neves érzelmeivel bíró embert köti magához, de a sivatagok rejtett várait is büvérrel bilenseli le.

A színi előadásoknál nem kis óvatosságot igényel a darabok megválasztása s különösen ott, hol a szereplők dilettantesok.

Ez azon pont, mi a rendezőség figyelmére eléggé nem tudunk ajánlani; — mert minden attól függ milyen a darab s milyen a működi erőik.

Ha oly darabokat vennénk a repertoireba, a melynek egyetlen szerepét, hogy kellő világításban, az érzelmei, indulatok s szenvedélyeket érzéltető könyomatban egy Rachelnek is évekig tartó tanulmányozásába került:

vagy mint Czakónak Leonója, mely úgy egy születésű művészesz víre: úgy azon körbe lépének, mely erőiket talaladják.

Shakespeare művei sokig nyugodtak, míg azon értékes gyönyöket, melyeket mint a tenger fenekén, úgy ez önmagában rejte egy Davissou és Ira-Áldridge ki nem aknázták s hercsé-vel egy nagy közönséget meg nem ismertettek.

Katonánk „Bánk Bánja” sokig homályban rejlett; nem volt egyő, ki melyébe látva, annak valódi értékét felolgni képes volt volna.

E nagy szerűnek mivét nem csak egyesek ítélték el, de Kolozsvárot maga a színbizottság bizottság is mint élvezhetlen utasítá vissza. S most, midőn egy Leviday azt így fűszegben ismeret, egészen megváltoztatta a nézetet s csakis a művész hatalma szolgáltatja a kulesot azon rejtek felnyitására, melyben e gazdag s irodalmunkban páratlan tragédia, egész magyszerűségében tünik elő.

De mindamellett is nem csak a művészet a nagy világ kátrólrogasom. Nem csak a művészek adhat meg mi a magútt, hanem a dilettantesok is a legnagyobb örömmel adozójuk.

Hogy pedig a kellő siker és élvezet biztosítva legyen számunkra, bíva a rendező bizottság tapasztalt eljárásában, reméljük, hogy az idegen, fordított műveket elé fogja tenni az eredeti, zamatos görögletek melett irodalmunk számú termékeket, melyekben a valódi művészet nem oly szűgyő, hogy a kényesebb igényűeknek is meg ne feleljenek.

S mindhogy ténykedésünk központját társadalmunk helyi viszonyai-

TÁRCSA.

Itta te! — jó a farsang. — hálok — még műkedvelői előadások is, miud megannyi kellemes szórakozás, melyeknek szomorú következménye a kétség, bekövetkező nagyjából, a házasság.

Felveheten nagy költők Madácsi „Telen” című gyönyörű költeményében így hívóli a telet:

Csalóztok lény, mely itt teremté életben. Szép fehérvilág, a téli vándorlót! Vagyiszer fehérvilág, melybe gondolatot ísten írt, mentes emberök-mozdólót.

Bővezett a megé, melyet kapogás cent. Mit hiszitek térsel emberök iranyai: Hód az isten ir, a téli és halálban. Ott hall a végezt nagy egyformaas.

Nagyon találó verssorok, s az önzök méltán megtekinthetők a természetre vonatkozó szerzőfűt, mely alatt néves élet, csak a halál ridegsége.

Eh! ki volna oly botor ki azt himne, hogy a hó alatt nincs meleg? Nincs élet? — Ott szóvik titok a növényvilág százezer, gyökkeikkel a családítóhelyhez tapadva bőve terveiket, minő színen fognak tavasszal virágnakban megélni ábránd képek közé szőve a kedves alkjait, ki őket a kedves tőp részakítja, lelke fovegelle méltú. hogy

ott viruljon e mulandó életen keresztül: együtt az életben együtt a halálban.

Ah! mily szép idők voltak! mikor én is még az ily dolgokat készpénzben tekintém; de most az ábránd világ mögöttém áll Itam a boldogság kelyhében, de a neccár nem volt oly édes mint azt a kőkőkötől tanultam, zamatait csak futólágon élvezhettem, a sörleg fenekére szált valósgú kezesége pedig még most is a szívem zív fenekén ül; azért már én, csak nevetni tudok a gyönyörű felett, kik a nagyvilág színpadának fényes díszítményeit legelgetik szemeket, s e fényes színpadai színtek. — En már a csullásk megóvó vagyok nekem könnyú gyönyölni, vagy kinevetni őket.

Itt jász há farsang? — boldog ábrándok, melyek magútt a kértelmeiben igazság szigorúságú lákék — Te két alkú szony! — kedves és iszonyatos egy személyben, te a fiatalisg ábrándképe ki megmutatod nekik az olympusi gyönyöröket, és Hebeekent megküldöd őket az istenek varázslatával, de megjelenti azt nem engedél, hogy amál égtőlők helyesen a tantszusi szony, mely a szíven itt fel emésztő tűzhelyét, rénc a papák és mamáknak, különösen, ha a kedves esemétek a generis masculinimhoz tartoznak, mert azok szabó és szuszter csontjái megzámolhatatlanabó öszegge nővi ki magat, mint a zsebpénz, melyet perszo alakjában tág torkú örvény nyel el vagy le. És még itt egy félt megösziedet a gond áltéle, más részről egyetlen remény horgony, a ha a leánytárad családítóknak, kik bíva östabságúdnia

talál várják, hogy a nagyvilág családnak szűke való felezhök egyet kettőt kiragadj! — Te is megengedel, hogy a család tűzhe-lyéhez tapadt nympák titók terveket szőjenek a felett, valjon minő színen pompázna a táncztermek fényes táblán, — bődítő állatot levegő maguk körül, mely kérésre-kesztő e búvis leg körbe vont szerencsétlen.

E első szóltól lényöl a bál-e kendőző szűke, ki esábtó mosolygón az örvény szabósz csalá a szemelet a zene anallat hangjánál elalattja a s fenekelben örvénybe tasztja — Oh! ezt is igen jól ismerem, én is áltam varás hatalma alatt, most azonban már elhalt a főfajás; melyet leginkább szívenben éreztem a hosszú mámor alatt.

Hibám való dolog lesz tehát, hogy el-lyenem ismét össze esküdtek, én érzökten vagyok mint a koszka, megfegrettem magam-t a közonyosság páncélzával, — nem házsolom meg soha! — soha! soha! ha csak nem, a páncz vitázáságot kátró polgári házasság védpáisa alatt.

Né lám, elvégre is kiütötte magát a szék a széköl. — ez azonban nem akar la-kodatom riasztó lenni, — mert bír éngészintén beállom, hogy az évek koromban est akár napoknál szímetlen volna és most sz ídők szűke alatt bennen növekedtek ember és világ gyűlelet dacára, inkább ülök egy új lakodalmi daczra, mint valami tudós értekezés összási mulassággal hallgassam végig. — Azért is kelvess fiatall baráti! — Az ifju-

nak előmozdítása képei, s ez azon tárgy, melyet tollal, tettel előbre vinni főtevékenység: kérjük s figyelmeltetjük a rendező bizottságot, hogy a menyire lehetőséges, ezt szem elől ne tévesse. Csömörli.

Levelezés.

Pest 1870 Dec. 5-én

Don Spavento indiskretiói.

I.

Hogyan építnek koskoltásig.

Bizony csak nagy bolondok azok az angolok! Annyi tenger pénzét kiadnak, elmennek Bologna meg Pisába, — és miért? azért hogy két ferden álló tornyot lássanak.

Én uram teremten! mitlha az olyan nagy esoda volna! Jöjjenek inkább ide hozzánk Pestre, hol éppen oly jól értékesíthetik gyönyörűségesei soveregnyejeket, és itt nagyobb csodákat látnak, — oly embereket, t. i. kiknek az eszök áll félre. 7)

Hogy mit várhatni aztán az ilyen emberközt, a következő történet kellően megvilágosítja.

Elhatározták az idők folytában Pest város bölcs atyjai, hogy építessen egy halottas kamrát, hol a szerencsétlenül jártak, az ismeretlen és családnélküli halottak kitéendők, hola városi vegyésznek laboratoriuma legyen a kilométer törvényszék cseteknél elforduló kén műveletek végrehajtására.

A határozat tett léon, a terve elkészült, s a papíron igen jól vette ki magát.

A munkához is hozzá láttak,

7) Aber gerade so wie bei uns

szédo.

megesimulták a boncz-asztalokat, a vegyész tűzhelyét, s márvány halottas ágyakat, melyekben a halottak folyton befolyó vízben fekszenek, (a berlini Morgue mintájára) hogy kevésbé legyenek a lég rothasító befolyásának kitéve, egy általán, a mester mindent szemügyre vett, s mindennel meg volt elégedve.

De midőn a kulesot bekaráták a polgármester urhoz adni, vette magát az építész észre, hogy a halottasoknál vízben kellene ugyan fektetni, de ez lehetlen, mitűn nem esindtak vezetéket, melyen a víz befolyék. 7)

Kapta tehát magát, felítette a már lerakott márvány palazzatot, leverette az olaj festékes vakolatot, melyet a fal fedve volt, s lerakták a vízvezeteki csöveket s azt a ronbolható s a vízvezeteki csövek lerakása végéig vették, helyrehozták.

Ekkor a kulesot megint be akarták adni a polgármesterhez, midőn egy új észrevétel miatt ez abban maradt.

Az épületnél légszusz világtatásra számítottak, de a csöveket, melyen a légszusz bevezetették, lerakni elfelejték.

Telhat a padlózó és kőműves ismét neki látott, tépték fel a vakolatot, végül bevezették csöveket.

Igen természetes, hogy a padlót újból kellett lerakni, s a falat megvakolni, s szintűn újból festékek bevonni.

Telt az idő s az új szemlére betekintő építész minden jónak talált.

Azokban egy szép ruggelen azzal kelték föl, hogy jöjjen gyorsan, mert

7) Aber accurate so wie bei uns

szédo.

külömben a halottas kamrát szétveti a vízben.

Oda sietve valóban elcsodálkozva látja, hogy az ablakon, az ajtó hasadékain cizereféle alaku miniature niagara zuhatagként ömlik a víz.

Az ajtót kinyitják, s a víz lassan-mind kifolyik, s a bemenő építés azt veszi észre, hogy a márvány ágyakhoz ugyan alkalmaztak csöveket, melyen a víz befolyék, de arról egészen elfeledkeztek, hogy a befolyt viznek valahol ki is kell folyania. 7)

Egy tehát nem volt más hátra, mint újból kezdni kivétező csöveket lerakhatása végéig a ronbolás munkáját s a padlót harnalszor lerakni, és a falat kifestetni.

Eset után nem is történt semmi baj, minek folytán a városi képviselő testület két tagot küldött ki, a halottas kamra megvizsgálására.

De a képviselő testület, mely orvosokat, gyógyszerészeket, vegyészeket, ügyvédeket, írókat, egyáltalán oly egynekent is foglal magában, kik ily tárgynál vélemény adásban egyedül illetékesek, — megörököntendő eljárását, két igen derék és józavalló lényét küldött ki, kiknek szerencsétlenségére azonban egyik szabó, a másik pedig eszmadia. 7)

Ezek aztán nem is találtak semmi más kifogást, mint hogy sok a vegyészke három gázláng, mitűnők a tapasztalásból tudják, hogy egy fagyú gyertyánul úgy leégny is dolgozhatik. 7)

7) Aber gerade so wie bei uns

7) Aber accurate so wie bei uns

7) Aber gerade so wie bei uns

szédo.

ság a botorság ideje. — Előre! Hízasodjatok! Vagy idején vagy soha, a házasság jelszava.

Ne hájíték én, hogy teljes azono iga, mit a szerető nő rak vállaitokra, távol sem — e teher csak akkor válik teherre ha a szerető barátságos köteleték helyett egyik vagy másik részről követel uralkodhatóságis izonyosságfermeszót hitege a bizalmasági virágait tépi le róla. — Ily benyomások alatt írhatta a híres satyrus és humorista Sapfir.

Die Eheist das Grab der Liebe und die Frau ist sogetlich das Kreuz darauf.

Míg az ellenkező állapot a kolto lantjára esalta szívét titkos érzeményeit.

Ha csallan senek isen trouga mellett.

Mein eck is portálere szallank.

Itt apáha nekem a boldoggy bánom!

Mind' szívenem mást nem ál az ég.

Ha éden letérnek honok virág.

S vágy lakosul haem juttasson!

Vagy jéne vélen éden Bliaraja.

Vagy heradók védel, másó virág.

Végre te is megéltél unopi vendéglő színelni! Te a változó világok hi túkre, ki megmutatott a nagytelek erkölcsöknek óriás szuszát, követendő példán!; de hogy a fényhez ne hányozás az árny sem, megmutatott a bünt egész iztoztosságban, hogy undorral forduljon el tőle az ki magát embernek meri nevezni.

Ne félj! — jó helyre jöttél! házitüzhelyünkön a részvét forrásából rakunk tüzet; és a felkészes löngvály szűk és tartjuk azt font, hogy mind tovább körünkbe maradhalmi alkalmal lehessen.

Igaz! hogy csak akkor nukedvő papjaid lepnék szentatyóba, hirdetni a közümlévolás világgóság kerő igét.

Igaz! hogy kevesen vannak a választottak, kik magasztos hívtádszót ismerik. — Kiknek az élettel fogalmuk a gyomor határain túl nem terjednek, kik egy lelki élet létezését nem ismerik, és kik a lelki élet tartó szellemi eledelt sem éhezik.

Igaz! hogy a tömeg sötétebb része kész sárral hajgálna mindinkább magasul alkotók az emberek szívében papjaid eledelt elő harcosai lesznek előretérő tudat égvénytesével, és még egyszer légy udvóztóly köztünk te legjobb tanára az idők esküajának.

Látom, hogy a helyszűke kényszerít mondanomát lehetó rövidre szabni, és így még hoznók szűk egy szót! hoznók! **Te nekülvölő olvasónk**, kik egy tálib talant akartok jöllakni, csak azért hogy annak ki a talát fáradságos munkáj által, — tapasztalnak gyümölcsövel megöltö, amny se jussón asztalok morosalkából, hogy anyagi szükség fedezhesse. — Kinek mindenne van penzik mit kézzel megfoghatnak, hanem nincs egy évnegyedben 80 krajok, egy, a korszellem által követelt, irodalmi vállalatot fentar-

tani segítsenek, mely pedig éppen a czárból áll meg, hogy a ti anyagi érdekeket védje és a ti jöletleket mozítsa előre, csak azért, mert azt mondjátok, majd elobson: a szomszédom vagy komámval, vagy a casinoba vagy a körbe, vagy a kávéházba.

Urain! vegyék komolyan figyelmbe a dolgot, egy város és környékének érdekeit védő irodalmi közeg nélkül nem vagyunk képesek a korral haladni, ez elkorlátozott köteleműnére a korszellemnek. — Egy ily irodalmi vállalat sok pénzbe kerül, és azt nem követelhetjük, hogy egyesekért néhányan szűkelték áldozatnak, azt az egynekent fenntartani, az áldozat hilleit meg sem éri, és polgári kötelességeikre, azokokra néve megfelelek e fillérek letétele előre. — Azért hát előre! Ott az előfizetési felhívás "Vácz" című lapunkra. — Siettel kell mint "Mink" a 80 anyki évnegyedre sietni letenni, hogy utolsó ne legyen, mert mint biztos forrásból értesültem Pista Piros barátunk hegyes tollal tart kézszen a nehezen haladó sereghajtok: de különösen a nem jelenekétek ellen, sőt még azt is megérte, hogy azon esetben ha a szükséges létszám megfelelő mennyiség leend, meg a legutolsó is megédesri, hanem ekkor támadásilhető erővel a **működölő olvasónk** ellen inténdi.

Piros házy István.

Helyi hírek.

Nyilvános közönet. Tekintes **Csiszár János** úr a Vázei püspöki javadalnak kormányója a jövő 1871-ik évtől kezdve a vázi „Nőegylet” javára évenként 20 forint segédlet ajánlott fel s az első évi 20 forint ezen egylet pénztárába be is fizetni szives volt.

Fogadj a neves szívi adakozó a szenvedő emberiség nevében a nögyélet hála közönetét. — Sok ily jótett emberbarátot óhajtok hogy mind több kiny tőröltessek le az okor árúkból, kik a sors mótöhasága miatt szenvedni kénytelenek.

Váczen, decz. 8-án 1870.

A „Nőegylet” elnökege. **Könyörgéskel** állásom a mi kedves rendőrségünkkel, tisztítsa el a hó torlatokat a járdákról, úgy tudjuk, hogy a személt árendás uraknak ez is kötelességük, hogy sarat és havat, szóval a közlekedést akadályozó minden ilyes dolgot elpusztítsanak.

Egyébiránt egy-két miszeret házi úr szolgáltnak sem törne ki a keze, ha gazdaja saját házának falazatát át nevesítö háza a járdákról elsőprené.

Vagy igen? — permetez az eső, — majd elolvad, úgy-e?

Műkedvelők. A „nőegylet” és „dal-kör” e célra kiküldött vegyes bizottságja megtartá ülést, melyben a hölgyek részéről Benkár Dénes és Gyúri Károlyné aszónyságok, továbbá Krenedit Mathild kasszonyok az urak részéről pedig a „dal-kör” választmányja vett részt.

Határozattá vált, hogy a műkedvelői eladások létesítenének, s ennek keresztül vitelére egy rendező bizottság küldeték ki, melynek tagjain Fayer József, Hayer István, Krenedit Ferencz, Pertik Gyula és Schechling Nándor urak választattak meg.

Ezen bizottság, melynek elnöke Krenedit, jegyzője Pertik urak, eddiglegéki ülést tartott, az elsőben megválasztá elöadandó darabokul, „Beesület szó” és „Megházasodtam” című eredeti színműveket, — a másodikban pedig kiosztá a szerepeket.

Vasárnap f. hó 11-én leend az első próba, mely után a szereplők is benutanni szerencsések leendünk.

Magyarország és a nagyvilág. Lapunk mai számból az mellékelve a „Magyarország és a nagyvilág” előzetési felhívás. — Ajánljuk e szorgalom és a pinttattal kiállított képes folyóiratot a művelt világ figyelmébe. — Olajtandó volna, hogy oly nagy legyen iránta a részvétel, mint minö állótartó állították ki.

E lapra előfirtésüket ölfogad Spitzer Miksa könyvkereskedő Váczen és B. Gyarmaton.

Cselédügy. Mult számainkban az iránt tett felszólításunk korszeri voltát igazolja az „Előnép” f. hó 7-ki száma, melyet itt szöszörint idézünk, s melyszerint ez ügy kedvező megoldása csakolyan hönleányokra vár.

A cseléd-rendszer ügyének eldöntéséig nagyon várják a tárgyvizsgálótól a gazdasszonyok. Hanem most már nem akarnak tovább várni, s az országos magyar gazdasszonyok egyletében több hönleány a női cselédre vonatkozó alapszabály kifogozásán fáradozik, melyet rövid idő lefolyta után összehívandó női gyűlésnek számőkezőnek benyújtaná. E gyűlésen megjelölnék minden érdeketlő, s megtartási illeje közbírré tétetik.”

A városi takarékpénztár 1870. nov. haván a közönetre kiutaltas. Bevételei: Oct. havi készpénz maradvány 19164 ft 10 kr. 2. Felék betételei 50815 ft 41 kr. 3. Jel-

zálogi tökéik, váltók s előlegek ut. bevett kam. 2072 ft 65 kr. 4. Tartaldék tőke után bevetel kamat 113 ft 35 kr. 5. Különföldadók 36 ft 80 kr. 6. Visszaizett váltókból 69141 ft. 7. Visszaizettelt ölelekkökből 8452 ft 8. Visszaizettelt jelzálogi töké 1000 ft. 9. Visszaizettelt tartaldék töké 100 ft. 10. Betét könyvecske díjból 6 ft 16 kr. 11. Későtelmi kamat (ölel) 58 ft 47 kr. tart. 32 kr.) 58 ft 79 kr. Összesen 150960 ft 28 kr. — Kiadás: 1. Kölesön való töké 73689 ft. 2. Kölesön előlegekre 7743 ft. 3. Visszaizettelt betételekre 3236 ft 79 kr. 4. Kifizetett folyó kamat 182 ft 28 kr. 5. Hivatalkóknak fizetésre 311 ft 64 kr. 6. Különföldék (utí költ., nyomd., könyvkötő, bolyeg) 94 ft 76 kr. 7. Hönvéi segélyök egyletnek 30 ft. 8. Eladási főtösszeg kif. 1 ft 59 kr. 9. Készpénz maradvány (ölel) 6548 ft 94 kr., tart. 222 ft 78 kr.) 15771 ft 72 kr. Összesen 150960 ft 28 kr.

N Y I L T E R J

Kötelezősen közzé tartjuk közzé tenni miszerint Herri József és Strössner György kiadóitok urak között fejtorgott vitás ügy már napok óta tönkötön lovagias tonlon kiigyelelt.

Kelt Váczen, 1870. decz. 9.

H e g y i J o z s e f m. k.
B e i e r A d r i a n m. k.

E rovatban közöletkört nem vállal felelőseget a szerkesztőség.

Feloldó szerkesztő: ELIÁSSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

Arlejtési hirdetés.

A vázi takarékpénztár részéről közhírré tétetik, hogy a folyó év junius 30-ig lejárt arany és ezüstértékű kézi zálogok f. é. decz. 27-én d. e. 9 órakor a takarékpénztár helyiségén nyilvánosan elárverzetnek — ha addig azok ki nem váltáltak — vagy meg nem hosszabbítanak.

Kelt Váczen 1870. decz. 7-iki vs. ülésből.

As ünnezel igazgatóságja.

Pestmegyei telek törvényszékének f. év nov. 12-én 10136. sz. a. kelt rendelkezéssel fogva **Schweiger Antalnak Schönbeg Antal** c. leni ügyben ez utóbbinak 547. számú tőkönnyben foglalt **600 ft-ra becsült 380 sor számú háza** f. é. decz. 30-án viszárvénis folytán **létesítenék Fáyó Fritz Roszália férjesez Schönbeg Antalnak, mint perit cselezőre és költségre Váze város házával el fog árvereztetni.**

FODRÁSZ.

Alfirtott jelentem, hogy számbámban vágó mindennemű **női** és **férfi** fejliszítésket a legjobb árú szerint pontosan elvégzem, továbbá haját nyitni, foltoztani és borotválni késő vagyok. Egyuttal ajánlom mindennemű hajkészítményeim rakatárát, Üzlethelyiségem Váczen, a káptalan-utcazi Reiter-féle házában van. **szolgálok BURDA JÓZSEF** fodrász.

Alfirtott ajánlom kitűnő fehér új-és ó-boraimat, melyek itcöként 14, 16, 20, 24 és 30 kron nálam tisztán és hamisítatlanul kaphatók.

Együttal tisztelettel jelentem, hogy fentebb jegyzett ó-boraimat akó száma és helyből szállás keresek száma 6-horaimat vendéglői szobáim rövidebb vagy hosszabb időre igen olcsó áron adom bérebe.

Tisztelettel pártolást kér.
Váczen, Deczemb 8-án 1870.

PINTÉR BALINT
a „főher hajóhoz”
cizmettel vendéglős.

Karácsoni- s újévi ajándékok!

A közlegő karácsoni és újévi ünnepekre ajánlja ifjabb **STEINER SAMU** **Váczen, Góteza, Vadkerti-ház, az „almához”.**

Bámulandó olcsó és világotos rakított mindennemű, noribergzi és svábariakban, író- és rajzszekők, nyitászegény, illatosozók, húmesők, gyöngök, berlini gyapjú- és kőpántanú minden színben, súlyoscsalók, tüpöltyűk és szöpkék, valódi selmerzi pisztó, pisztócsák, toll- és szőkecsék, kőcsere és balni arany-érmék, mellék-, fülbevalók, virágzatok, kőzölő, mell- és vállgöngyölök, érmék (medallion) tők, órák, órák, stb.

Künnös figyelemre méltó vagyis galériák:

játék-árúim gyermekek számára
valamint
virágoskereti köszöntő-jegyeim.

Kiadótulajdonos: Eliássy Gyula.

Váze, 1870. Nyomatott a siketén, iparint. gyorsszájtőjűn.